

Sanctus Adelbertus ille sanctitate morum & sacrarum literarū cognitione, anno post Christum millesimo, omnes eius temporis sacerdotes superauit. Itaque Pragæ in Bohemia Episcopus ordinatus fuit, cum S. Henricus rebus Germaniæ præesset. Cum autem res Ecclesiæ in ijs locis comode ordinasset, ipse in Vngariam, Poloniam, & tandem in Prussiam profectus est, ut Idolorum cultoribus Christum prædicaret. dum is fluuiū quendam transisset atq; nullam pecuniam haberet ut nauam solueret, à nautis remige percussus fuit, quam contumeliā patienter ferebat. Cum in Prussiam uenisset, hinc inde profectus, ubiq; Euange-

lium prædicauit, atque idola destruxit, ostendens huiusmodi, demonum astu, hætenus miraculis claruisse, ut Dei gloria obscuraretur. Id cum impij sacerdotes ferre non possent pio huic Dei Præconi insidiari ceperunt. nec destiterunt donec tandē ipsum in campis depræhensum, & multis uulneribus transfossam, ei caput amputarint, & corpus suspenderint. Itaq; Boleslaus rex Poloniæ frustra colligens, Gnetzne sepulturæ tradidit. Vbi etiam eius reliquiæ postea in magno pretio habitæ fuerunt. Mart. Crom. Aene. Syl. in Bohem. capite decimosexto.